

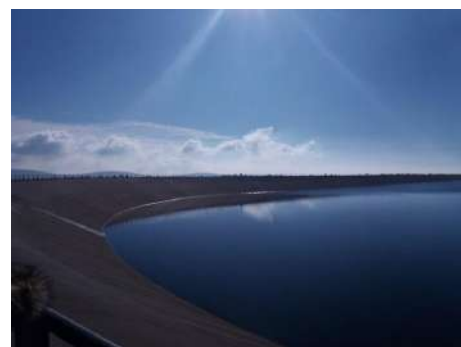
Milí studenti,

tak kdo z vás se o prázdninách přeje
cukroví? Přiznám se, mně se to
podařilo a nejmíň na rok ty malé
sladké potvůrky nechci ani vidět!
Doufám, že jste všichni pořádně
oslavili Silvestr a ten nový rok, jste
přivítali, jak se sluší a patří. To zase
bylo v alejích ....., co? :D
Prázdniny jsou na to, abychom si
všichni odpočinuli a nabrali nové síly,
ale taky vám v tu strašnou
poprázdninovou středu přišlo, že
máte ještě míň energie než předtím?
Nevím, jak vy, ale já bych si tak
týden volna určitě přidala! Ale teď
vážně... Ráda bych vám za celou naši
redakci popřála do nového roku
šťěstí, zdraví a hodně síly na realizaci
všech vašich projektů. Některé z nás
čeká taková malá úsměvná věc,
myslím, že se tomu říká maturita, ale
já pevně věřím, že se nám všem
podaří. Takže ať už vás v novém roce
čeká cokoliv, tak s chutí do toho!

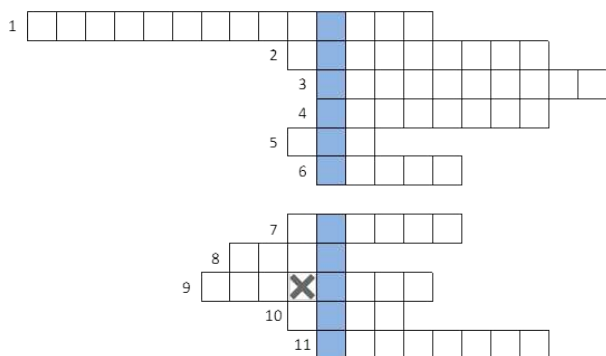
Natálie Chlupová, 4.A

...objevuje

...přivítá

...baví

...zpráví

...přiváží:

Dlouhé Stráně

Dne 19. 10. 2017 jsme se my, druháci, vydali na exkurzi do jesenické přečerpávací vodní elektrárny Dlouhé Stráně. Odjíždělo se kolem osmé hodiny ráno v doprovodu pana profesora Linharta a paní profesorky Hufové. Cesta sama o sobě nebyla moc záživná, jelikož jsme kvůli mlze z oken autobusu neviděli zhola nic. Většinou z nás to však nevadilo, cestu nám totiž zpříjemňoval hudební doprovod ze zadní části autobusu. Když jsme dojeli ke Ski areálu Kouty, nastal několikaminutový rozchod a my jsme si uvědomili, že nevzít si pořádně teplé oblečení, byla osudová chyba! Nenechali jsme si ničím pokazit náladu, a když přišel pan průvodce, pokračovali jsme dál v cestě.

Foto: Petr Hloušek, 2.A

Po příjezdu na místo jsme byli seznámeni s historií vodního díla prostřednictvím filmu a vyprávění pana průvodce. Následovala cesta velmi studeným tunelem do provozu elektrárny, kde jsme se ale moc dlouho nezdrželi a za pár minut jsme studenou cestu absolvovali znovu. Elektrárna sama o sobě má dvě nádrže - spodní a horní. Někdo z vás však jistě postřehl zprávy o tragédii, která se na spodní nádrži stala, proto jsme ji nenavštívili. Po cestě autobusem na nádrž horní se nám tedy naskytl pohled na hasiče a příslušníky policie. Pan průvodce nám také prozradil, že na horní nádrži se nachází bufet. Srdce celého zájezdu radostí zaplesalo. Když jsme si ale prohlédli zdejší ceny, které by mohly konkurovat těm na Václaváku, všichni jsme si nákupy rychle rozmysleli. Po zdolání

schodů jsme měli nádherný výhled na okolí a samotnou nádrž, kterou jsme si obešli, udělali pár fotek na Instagram a jeli jsme zpět směr Jevíčko.

Petr Hloušek, 2.A

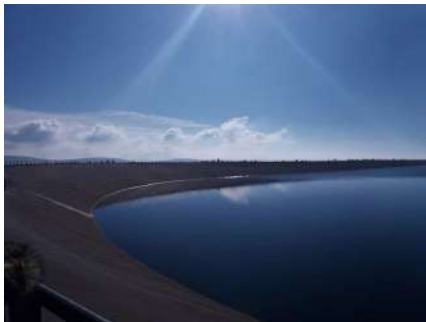

Foto: Petr Hloušek, 2.A

Intr, dům hrůzy

V pondělí 30. října, tedy den před pravým Halloweenem, se internát stal domem hrůzy. Místnosti potměly, smích studentů utichl a hrobové ticho s občasnými výkřiky se linulo prostory internátu. Na každém patře na žáky prvních ročníků čekalo nové utrpení. Ať už se jednalo o divoké klauny, krvelačné zombie, samotného ďábla nebo spoustu dalších hororových postav, výběr strašidel byl takřka neomezený, díky tomu si každý zažil chvíle jako z vlastní noční můry. Stateční jednotlivci museli podstoupit spoustu výzev a úkolů, které si pro ně připravili starší spolužáci. Aby se neřeklo, že jsme si je chtěli jenom vychutnat, čekalo na ně na konci jejich hrůzné cesty malé posezení a občerstvení, aby nabrali nazpátek svoji ztracenou odvalu a zdravou barvu obličeje. Tímto se oficiálně připojili k naší "intercrew" a můžou se těšit na příští rok, kdy si to stejné budou moci vyzkoušet na dalších vystrašených nováčcích.

Linda Zavadilová a Hana Vyrubalová, 3.A

Gaudeamus

„Haničko, a kam že to vlastně jdeš na tu vysokou? Víš přece, že po gymnáziu nemáš nic!“ Doted' mi ještě procházelo tvrdit, že mám pořád ještě spoustu času, ale bohužel... "Budoucnosti nikdo živý neujde." (A mé tetě taky ne.) Proto jsme se já spolu s dalšími

dobrovolníky z třetích a čtvrtých ročníků vydali 1. listopadu na veletrh vysokých škol do Brna. Byli jsme ponecháni osudu v obrovském davu stánků a lidí lákajících nás k sobě. Nikdo neunikl. Takže jsme si cestou zpět vezli spousty prospektů, dárkových předmětů a někteří (včetně mě) i zmatených myšlenek. Těmto lidem i těm, co už jsou dávno rozhodnutí, držím palce, ať se budoucnosti bát nemusí a vyberou si pro sebe jen to nejlepší.

Hana Vyrubalová, 3.A

Dívčí basketbalový tým na bedně

Sportovní úspěchy roku 2017 završil náš dívčí basketbalový tým, který si letos vedl opravdu znamenitě. Nejdříve v obvodním kole zvítězil nad Gymnáziem Moravská Třebová a VOŠ Moravská Třebová. Poté v dramatickém souboji porazil Gymnázium Svitavy a Gymnázium Litomyšl a hurá do krajského kola v Chrudimi. Zde už byly protihráčky na mnohem vyšší úrovni a bohužel jsme nestačily favorizovanému týmu Gymnázia Pardubice, který nás doslova roznesl na kopytech. Ale důležité je, že jsme opět v našem kraji daly vědět, že Gymnázium Jevíčko existuje a že nemá problém utkat se i s velikány jako je OA Chrudim, Gymnázium Vysoké Mýto či již zmíněné Gymnázium Pardubice. Celý tento boj až k bronzovým medailím si náš tým velmi užil a těšíme se, až příští rok ukážeme, že naše škola rozhodně nebude sedět v koutě a dá o sobě opět vědět.

Anežka Nárovcová, 3.B

Foto: Natálie Finsterlová

Jak jsme pekli perník

Zatímco vy jste si pletli hlavy celou řadou složitých vzorců a pouček, hledali na mapě světa málem Atlantidu a v jazycích vymýšleli nová slova, my, 1. L, jsme pekli perník. Měli jsme naši druhou slavnost, kde kluci patlali jednohubky a holky pekly perníčky.

Svatomartinská slavnost. Bylo 13. listopadu (2 dny poté, co by podle pranostik mělo začít sněžit) a my se chystali k dobrému skutku. Výsledky naší práce měly posloužit jako spojovací můstek mezi generacemi. Naši cílovou skupinou byli obyvatelé Domova důchodců v Borotíně. Na internátu (kde jsme tento čin spáchali) kluci gentlemansky obsadili dolní kuchyňku a nám přenechali tu hezčí, ve druhém patře. Tam se nejprve strhl chabý boj o to, kdo bude a kdo nebude válet těsto. Poprali jsme se o vykrajovátko. Válelo se, peklo a zdobilo. Z trouby se linula vůně, marmeláda se postupně přesouvala ze sklenic na linecké a ruce všech pracujících. A k tomu hrály největší hity od ABBY, My chemical romance a nebo Míky. A pak, asi po dvou hodinách, byl konec. Tolik lineckého a perníčků. A my jsme byly celé bílé a upatlané od směsi těsta a meruňkovo-jahodové marmelády. K našim výtvorům přibýly jednohubky od kluků a čtyři z nás pak vše, ozdobně zabalené v celofánu, odvezli do Borotína, kde jsme sklidili samou chválu. Školní den jsme zakončili v hotelu Morava, kde si většina z nás dala oběd.

A to byl náš den s velkým D. Den dobrých skutků. Který byl krátký, ale o to intenzivnější. Byl intenzivní, ale o to hezčí. Byl to den na lyceu.

Tereza Čapková, 1.L

Vánoční hrátky

Poslední čtvrtek před vánočními prázdninami se uskutečnily na našem malebném gymnáziu již tradiční Vánoční hrátky. Dopoledne k nám zavítali žáci čtvrtého a pátého ročníku vedlejší

základní školy. Každý si vyrobil malou drobnost, kterou si s sebou odnesl. Vyráběly se papírové krabičky, brože, andělci, placky a svíčky ze včelího vosku. Také si každý nazdobil perníček. Odpoledne však tato akce vypukla pro širokou veřejnost. Ke stanovištím, na která mohly zavítat děti ze základky, přibýlo drátkování, zdobení sklněných svícňů a také možnost si udělat něco z fima. Také se zjevily malé stánky s různým zbožím. V jednom se prodávaly výrobky spojené se dřevem, nejvíce mě zaujaly úžasné dřevěné svícny. V dalším stánku se prodávala delikatesní čokoláda a vedle stál stánek se slušivými šperky. Také se rozléval tradiční nealkoholický punč. Doufám, že se všem akce líbila a v příštím roce opět přijdou načerpat vánoční atmosféru.

Vít Václavek, 3.B

Když si někdo jiný plní váš sen

Impuls. Rádio, na jehož vlnách slyšíme stále dokola jednu a tu samou písničku, je celé tak trochu zaseknuté v čase. To, jež si mezi stovkami svých soutěží najde čas i na okolí. Jednou z těchto zajímavých chvil (přestože jsem dnes slyšela to samé co před třemi roky) je i vyprávění velkého českého cestovatele. Jeho příjemný uklidňující hlas jako by svou hloubkou objímal svět, o němž - právem - tak zasvěceně hovoří. Jak se říká na Impulsu: „Viděl celý svět a umí o něm vyprávět.“

Nevím sice, jak jsem si ho představovala, ale jeho vzhled mě překvapil. Obyčejný muž středního věku. Přiměřeně šedivý se začínající pleší. Nepodobal se cestovatelům typu Indiana Jones - ani klobouk neměl - a přesto jsou jeho zážitky srovnatelné...

Poté co se omluvil za možné technické potíže, řekl, že do Chornic rád jezdí a že se mu líbí místní kostel, (Musím poznamenat - omlouvám se všem, kteří jsou na něj hrdí - že není hezký. Je jako pěst na oko, jako zablácený tank s

velikou růžovou mašlí. Myslím, že jeho části - samostatně krásné - jsou velice nešťastně poskládané do jemně bizarního celku.) zapnul prezentaci. Byla to vlastně jen dlouhá reklama - což můj zážitek dost poznamenalo, ale dalo by se to brát i jako dobrý tip. Mluvil o lodi jménem La Grace, která křižuje karibská moře. Poutavý příběh jejího stvoření. Jak se skládala třísku po třísku a byla zaplácena týdny plavby na její palubě. Po letech vzala La Grace na svou palubu i cestovatele známého jako Jirka Kolbaba. A pak už jsme i my prostřednictvím fotografií absolvovali jednu z jejích cest. Pan Kolbaba mluvil o zvycích, lidech a jejich nátuře, o cizině. Mluvil dlouho a krásně. Z jeho slov byla cítit radost, dálka...

Je zjevné, že ho jeho práce baví, jen má prý málo času na Česko. Stýská se mu. Ale nikdy není sám. Tento společenský člověk má přátele snad všude. A také všechny nabádá: buďte společnější. To je také to, co jsem si z jeho přednášky odnesla. Být společenská, cestovat, cestovat, cestovat a touhu plavit se na La Grace. Ale hlavně jsem si odnesla vzpomínku na jeho hlas. Na hlas cestovatele, který viděl celý svět a umí o něm vyprávět.

Tereza Čapková, 1.L

NOC FANTAZIE

Více jak tři měsíce tvrdé práce: vymýšlení choreografií, vybírání písniček, tvoření výzdoby, shánění věcí do tomboly, číslování cen... K tomu nepočítám to velké množství hádek, kdy každý chtěl něco jiného a kompromis v nedohlednu.

Foto: Marek Šafář

Toho stresu, kdy většina třídy tři dny před tím „velkým dnem“ nespala. Tohle všechno kvůli pár hodinám, kdy se na vás upínají zraky všech, protože právě vy jste hlavními hvězdami večera... Pátek

24. listopadu se zapsal do historie jako den, kdy tichá, nevýrazná 4.A málem zbourala hotel Morava. Všechno se semlelo tak strašně rychle. Zahájení plesu, najednou šerpování, rychle se převléknout ze své večerní róby a rozmazat si make up kvůli předtančení. Udýchat celou tu naši show, plnou bláznivých kostýmů a rekvizit, bylo pěkně náročné, ale díky podpoře celého tanečního sálu jsme to zvládli! Publikum se nám podařilo navnadit např. na legendární Thriller od Michaela Jacksona nebo Party rock anthem. Na Single ladies v podání našich čtyř statečných mužů už byli ve varu všichni. Celý ten večer byl naprosto nezapomenutelný. Pro každého je vřdycky jeho ples ten nejkrásnější a u nás to tedy platí taky! Děkujeme všem, kteří nás přišli podpořit.

Natalie Chlupová, 4.A

Foto: Marek Šafář

Pardubické poetické setkání

8. 11. 2017 proběhl v pardubickém Divadle 29 již 21. ročník Pardubického poetického setkání. A ani tento ročník jsme nemohli vynechat. Pod vedením paní profesorky Sedláčkové jsme tvrdě vybírali texty a trénovali jejich přednes. Nejedná se však čistě o recitační soutěž, na této přehlídce je i kategorie literát. V této kategorii jsme měli dva soutěžící. Mou maličkost a Peťu Veselku. V recitační druhé kategorii se z naší školy představila Zdenička Mauerová a opět má osoba. V první kategorii nám zarecitovala Natka Finsterlová. A jak to tedy celé dopadlo? Natka skončila ve své kategorii druhá. Zdenička skončila v druhé kategorii druhá a já třetí. V kategorii literát jsem já, Vít Václavek, se svými básněmi

obsadil první místo, Peťa se svými místo druhé a k tomu obdržel cenu diváka. Gratuluji všem oceněným a chtěl bych poděkovat paní profesorce, že nás k tomuto umění vede.

Vít Václavek, 3.B

...objevuje:

At' vás provází síla!

Podle názvu asi většina z vás tuší, o který film se jedná. Ano, je to nový díl Star Wars, v pořadí již osmý. Star Wars: poslední z Jediů je řemeslně fantastické dílo, za které Disney a Lucasfilm utratily všechny peníze a talent, aby ostatním filmovým společnostem ukázaly, jak má vypadat opravdový blockbuster.

Ústřední nepřítel První řád se snaží zasadit hlavním hrdinům smrtelný úder. Následuje pronásledování a nadějí pro hrdiny má být mistr Jedi „Luke Skywalker“, kterého v závěru předchozího dílu vyhledala Rey. Ta doufá, že jej přivede zpět z exilu a bude se od něj učit umění Jediů. A temná strana síly prahne pořád po moci. Na první pohled se může zdát, že jde o tradiční díl

Foto: csfd.cz

Star Wars a do jisté míry to tak je. Dobrodružství plné mimozemšťanů, stíhaček, vesmírných bitev a soubojů se světelnými meči se nikam nevytratilo. Čím jsou tedy nové hvězdné války jiné? Nový díl je především dějově a charakterově temnější než jeho předchozí díl Star Wars: Síla se probouzí. Poslední Jedi se snaží jít vlastní cestou a nejet podle zastaralých kolejí předchozích dílů. Ale ne vždy se tyto změny obejdou bez škobrtnutí. Avšak ve finále výsledek stojí za to. A naznačuje, že Star Wars budou mít co nabídnout i v dalších letech.

Vanesa Pařilová, 3.A

Vítejte v Zóně. Možná se vrátíte

Ach ano, konečně jsem se dostal k tomu, abych napsal recenzi na jednu z knih, která stála za zrodem ruské sci-fi. Ta kniha se jmenuje Piknik u cesty, jde sehnat i pod názvem Stalker. Napsali ji bratři Strugačtí. A o co v ní vlastně jde? Na zemi vznikla Pásma, Zóny, nazvěme si tato místa, jak chceme. Je jich šest. Vznikla po mimozemské návštěvě. A pro lidi jsou tato místa životu nebezpečna. Proč? Protože tam na zemi leží ježibabí rosol, koloidní plyn, který žere nohy. Jsou tam místa s obrovskou gravitací, jakmile byste na takzvanou komáří mýtinu vstoupili, dopadnete jako na Jupiteru. Takže dost špatně. A je tam ještě více nebezpečí. Ale je tam také spousta pokladů, možná pro mimozemšťany odpad, ale pro lidi poklady. A pro ty poklady se vysílají vědecké skupiny a pečlivě předměty z Pásma zkoumají. Ale jsou tu i lidé, kteří na pásmu také bohatnou. Žene je touha po penězích, ale i po dobrodružství. Jsou to slídiči, hledači pokladů, prostě stalkeri. A se stalkery mají problém vojenská jednotka na okraji Pásma. Dám vám však typ, chcete-li se do Pásma vydat, sežeňte si stalkera.

Foto: Vít Václavek, 3.B

V této knize mimo jiné sledujeme příběh stalkera Roda, kterému nikdo neřekne jinak, než Zrzku. Zrzkův příběh sledujeme v délce osmi let, celá kniha se vlastně odehrává v průběhu osmi let. A krásně vidíme, jak Pásma lidi ničí. Někteří na tom strašně vydělávají, jiní však trpí. Musím vám tuto knihu doporučit, nejen kvůli silnému zážitku, ale i také kvůli tomu, že knihou se inspirovala herní série S.T.A.L.K.E.R. Podle knihy byl také natočen film, opět s názvem Stalker. Za mě byla kniha dokonalá, i když se jedná o kratší

knihu, spíše takovou novelu, je naprosto úžasná. Někdy není třeba velký rozsah na to, aby kniha něco zanechala. Pokud máte někdo zájem o přečtení, jsem ochoten knihu, pod podmínkou vrácení, zapůjčit. Najdete mě ve 3.B. Pokud po této novele sáhnete, doufám, že se vám bude líbit a můžeme o tom někdy podebatovat.

Vít Václavek, 3.B

Zdravé sušenky z žitné mouky

Ingredience:

250g žitné mouky
100g Hery/ Zlaté Hané
1 čajová lžička mleté skořice
2 žloutky
20g třtinového cukru
3 sáčky vanilkového cukru
hrst strouhaného kokosu

Jak na to?

Postup je velice jednoduchý a zvládne ho každý. V jedné misce spolu smíchejte žloutky s cukrem. Poté přidejte ostatní suroviny a zpracujte dohromady. Když se vám vytvoří hladké těsto, dejte jej odpočinout do lednice na půl hodiny. Mezitím si rozehejte troubu na 160 stupňů. Po odpočinku vyndejte těsto a pomocí čajové lžičky udělejte z těsta malé kuličky, které položte na plech vyložený pečicím papírem. Kuličky rozložené na plechu rozplácněte pomocí vidličky a vložte do trouby. Peče 15 – 20 minut. Po uplynutém času sušenky vyndejte a nechte zchladnout. Sušenky podávejte například k čaji nebo k horkému kakau.

Přeji dobrou chuť!

Vanesa Pařilová, 3.A

Foto: Vanesa Pařilová, 3.A

...zpovídá:

Slečna průvodkyně

Jak všichni víme, přichází takzvané „období povánoční“. Jinak řečeno přežívání na Ježiškovi od babičky nebo s učtem, kde je 35 Kč. A proto se nejeden z nás uchyluje k hledání brigády. Způsobů, jak si vydělat, je mnoho. Například práce v Penny, točení zmrzliny, uklízení, hlídání dětí nebo psů (oboje vyjde nastejno), plení plevelů a mnoho dalších. My jsme se vám dnes rozhodli ukázat i jiný, řekly bychom, možná zábavnější způsob výdětku. Pro rozhovor jsme se rozhodli jít do řad studentů. Zpovídali jsme poměrně tichou (dokud ji nepoznáte), trošku šílenou, ale především, usměvavou holčinu z třetího ročníku – Hanu Vyroubalovou. Její práci a zároveň koníčkem se již před pár lety stalo provázení v Javoříčských jeskyních. Zeptali jsme se na otázky týkající se její práce, zkušeností i trapasů.

Jak se člověk k takové práci dostane?

O tom, že středoškoláci z okolí chodí v létě na brigádu provázet do jeskyní, jsem věděla už od malička. Ale nikdy mě nenapadlo, že budu mít dostatek odvahy se mezi ně přidat. Jenže po deváté třídě přijali moji nejlepší kamarádku, ta samozřejmě měla taky strach a nechtěla v tom být sama, naštěstí má vážně dobré přesvědčovací schopnosti a já naopak slabou vůli.

Jak dlouho už jako průvodce pracujete?

Letos to bude čtvrtá sezóna. A sezóna je od května do října.

Baví tě provázet? Neomrzí se třeba po roce vykládat pořád to stejné?

Patřím mezi těch pár šťastlivců, které brigáda vážně baví. Máme skvělý kolektiv, kolem krásnou přírodu i zázemí. Pokaždé jdu domů s úsměvem na tváři. Samozřejmě, že po takové době už občas přejdu s výkladem do „automatu“, ale snažím se tomu vyvarovat. I v jeskyních chtějí, abychom si pořád doplňovali nové informace a vzdělávali se, plus si sama často text měním, aby mě to nezačalo nudit. A hlavně každá prohlídka je

díky různorodosti návštěvníků jedinečná a baví mě jiným způsobem.

Máš nějaký oblíbený typ návštěvníků?

Samozřejmě ty usměvavé. Pokud bych si vyloženě měla vybrat, tak asi zájezdy důchodců. Nepotěší nic víc, než když vás nějaká babička pohladí po hlavě a řekne „Dceruško, měla jsi to moc pěkné.“ (smích) a obecně jde vidět, že je to všechno zajímavá a bývají moc milí. Ale každá prohlídka má něco do sebe.

Byla ses někdy podívat i mimo vyznačené chodníky?

Ano, předminulý rok na podzim se mi poštěstilo jít, nebo spíše lézt, do největšího dómu Javoříčských jeskyní – Olomouckého dómu, který má na délku až sto metrů a šli jsme tam počítat netopýry! Super zkušenost. Hned první otázka zněla, jestli má někdo strach z úzkých prostorů...už chápu, proč se jistě informace nemají zamlčovat. Po vystoupení ven u nás z jedné z nejlhčích tras na lezení jsem se zapřísáhla, že už nikdy nikam nelezu, no a... na podzim jdu znovu.

Foto: Radek Smítal

Máš nějakou oblíbenou příhodu z jeskyní?

Těch je! Člověk by nevěřil, co všechno se tam dá zažít. Například, jednou jsem šla s takovým mladým klučinou a on mi celou prohlídku tvrdil, že všechno kolem jsou jen kulisy a vůbec to není pravé, že se je snažíme všechny oklamat. Nedalo se ho za žádnou cenu přesvědčit. S dětmi je vždycky sranda, celou cestu si nahlas zpívají písničku ze Šmoulů, nebo jedny malé slečny mě nechtěly vůbec pustit a pojmenovaly si mě „paní Jeskyňová“. Je toho vážně spousta, tak na knížku.

A co tvůj trapas?

No, tak to je na druhou knížku. Teď se mi ale vybavilo, jak jsem šla na mou první prohlídku mluvenou anglicky s velkou skupinou Turků. Tam se mi povedlo splést si výslovnost piva a medvěda. Doteď si ze mě spolupracovníci dělají srandu...

Pokud se nepletu, u vás v jeskyních je spousta netopýrů. Nemáš nějakou zkušenost třeba se srážkou s netopýrem?

Ano, bývá u nás v zimě kolem šesti tisíc netopýrů. Naštěstí však takovou zkušenost nemám. Je sice

pravda, že občas to před vaším obličejem vyberou na poslední chvíli, ale k osobnímu kontaktu ještě nedošlo. U jedné kolegyně dokonce proletěl tak blízko, že prosila návštěvníky, ať jí zkontrolují kapuci, jestli jí tam nespádl.

Můžeš mi říct něco, co třeba o průvodcích moc lidí neví?

Máme různá hesla. Obecně mezi průvodci v ČR třeba patří pojmenování mufloni pro ne zrovna ideální typy návštěvníků. Pokud jde o nějakou specialitku našich jeskyní, tak pokud někdo při volání z jeskyní vysloví heslo Karel, je

jasná okamžitá výměna z důvodu zaživačích problémů... Doufejme, že to i nadále nikdo z nás nebude potřebovat. (smích)

Dala ti tato práce něco nového?

Rozhodně! Vždycky jsem byla děsně nervózní ohledně vystupování na veřejnosti, celá jsem se třásla a byla ráda, že jsem ze sebe něco vypudila. Takže tohle byla docela výzva, ale za odměnu jsem dostala velký posun vpřed, spoustu přátel a krásných vzpomínek.

Kateřina Portlová, 3.A

...baví:

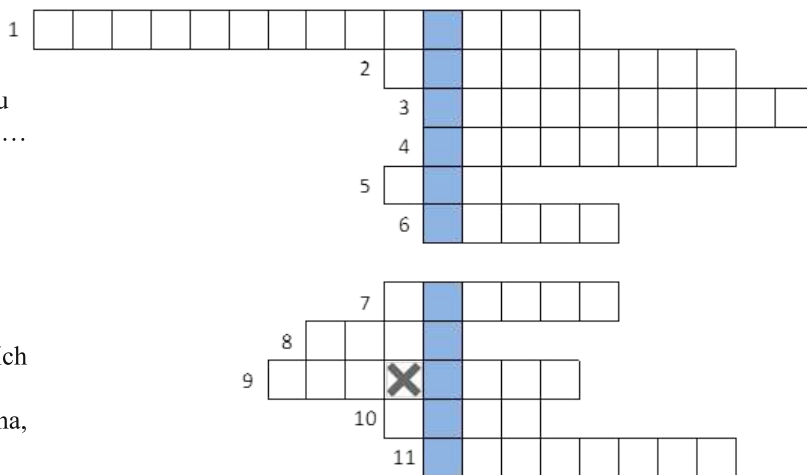
Copak je to za špunta?

Vítejte u nové rubriky, ve které vaším úkolem bude zjistit, který z profesorů našeho učitelského sboru by se mohl nacházet na fotce. V tomto čísle se jedná o dvě slečny, tak přemýšlejte, kdo z těch, co Vás učí, mohl mít takhle skvěle padnoucí kšandy nebo roztomilý límeček? Správnou odpověď si stačí ověřit na konci stránky!

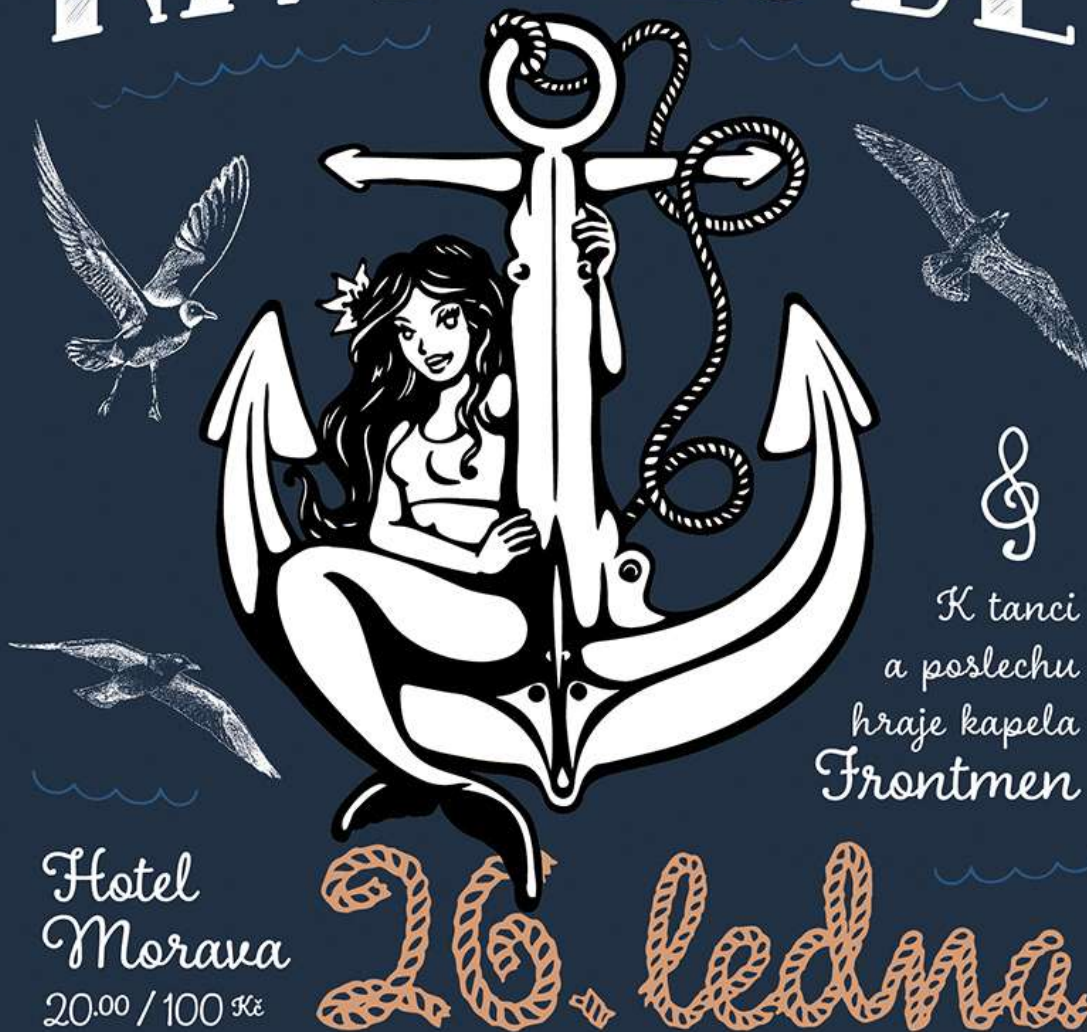
Křížovka – level Gymjev master:

- 1) Příjmení oblíbeného akčního herce – Arnold ...
- 2) Když chcete studovat MATFYZ, musíte jít na matematický a ..... seminář
- 3) Rok založení gymnázia – římsky
- 4) Cena oblíbeného Capri Sonne ve školním bufetu
- 5) Jak se jmenuje jeden díl z OneManShow - ... Man
- 6) Doplň chybějící slovo v písničce - Chci Ti říct:
„Chci vypít bazén vody, kterou plavala jsi,
zasadit si tvoje .....
- 7) Příjmení paní, u které si vyzvedáváte papírek, pokud opět zapomenete kartičku na oběd
- 8) Doplň chybějící slovo v písničce z Včelích medvídků:
„Bílá, bílá, bílá, bílá .... by se nelíbila. Bílá vrána,
bílá noc, bílé
není nikdy moc!“
- 9) Dvouslovný anglický komentář vyjadřující, že máte smůlu
- 10) Oblíbený akční hrdina v červeném ....pool
- 11) Věk chlapce v písničce, která je typická pro taneční ve Velkých Opatovicích

Ples Gymnázia Jevíčko NA PALUBĚ

Hotel
Morava
20.00 / 100 Kč

K tanci
a poslechu
hraje kapela
Frontmen

20. ledna

Partneři akce

redaktoři:

*N. Chlupová, Z. Mauzerová, A. Nárovcová, T. Čapková
S. Pětválská, K. Portlová, A. Sedláčková, L. Zavadilová
V. Václavěk, H. Výroubalová, V. Pařilová, P. Hloušek*

úvodník: *N. Chlupová*

korekce: *S. Pětválská*

grafika a zpracování: *A. Pařízek*

šéfredaktor: *PhDr. Z. Valčíková*